

B. SZ. GY. KÉPEI ELŐTT

Pap József

Miket rakosgatsz élém

A kezes világ mivé lett
Sokasodnak a táj útvesztői
Láthatatlan pók
Hálózza be az arcokat
Fehér-fekete fantomok vágatnak
A tér szürkén összerezzen

Megtorpannak a szavak

Ami fölemel ami leejt
Nem látni már
A kéreg alá hatoltál
Az elevenjében jársz
Fehér éjszakák fekete nappalok

Elakadnak a szavak

Tapogatlak köztünk vagy-e még
A megbolygatott úr száguldó tejútja
Vagy virrasztásaid ösvényrengetege
Egyaránt elragadhat
Lúdbörzik a szűkhatárú bizonyosság

Borzonganak a szavak

Belépek a bozót sűrejébe
Vagy elméd hártyszeletein járok
A mindenséget szabdalja fel tollad
És nem állhatsz meg a szívéig

Benne a megnyugvás magva.

1961 június